

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Petra Mikeše ve věci žalobkyně: **GMF AQUAPARK PRAGUE, a. s.**, Na struze 1, Praha 1, zastoupená advokátem Mgr. Davidem Belhou, náměstí Jiřího z Poděbrad 2, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2022, čj. MPSV-2021/122918-421/3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2023, čj. 15 Ad 2/2022-66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V tomto rozsudku jde o posouzení otázky, zda správní orgán měl povinnost vyzývat žalobkyni k odstranění vad podání postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu v případě prázdné datové zprávy s obecným předmětem.

[2] Žalobkyně v dubnu 2020 uzavřela s Úřadem práce dohodu o poskytnutí příspěvku z cíleného programu Antivirus za účelem částečné úhrady nákladů na náhrady mezd zaměstnanců žalobkyně. V souvislosti s uplatněním nároku na poskytnutí příspěvku se žalobkyně zavázala, že Úřadu práce doloží výkazy vyúčtování nákladů na náhrady mezd za jednotlivé kalendářní měsíce, a to vždy do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí vykazovaného měsíčního období.

[3] Žalobkyně zaslala Úřadu práce dne 23. 12. 2020 datovou zprávu s předmětem „Antivirus“. K němu dle svého tvrzení hodlala připojit vyúčtování za měsíc listopad 2020, avšak v důsledku administrativního pochybení jejího zaměstnance byla ke zprávě přiložena jiná, irelevantní příloha. Konkrétně šlo o dopis ministryně práce a sociálních věcí, ve kterém odpovídala na žádost žalobkyně o udělení výjimky z plnění dohody o podpoře z programu Antivirus kvůli opožděně podanému vyúčtování za červen 2020. Kromě předmětu a přílohy datová zpráva žádný text neobsahovala. Úřad práce na tuto zprávu nijak nereagoval a příspěvek za měsíc listopad 2020 nevyplatil.

[4] Žalobkyně následně zahájila sporné řízení, ve kterém se domáhala deklarace, že nevyplacení příspěvku za listopad 2020 bylo protiprávní. Žalovaný její návrh zamítl. Podle žalovaného Úřad práce nemohl z pouhého označení předmětu datové zprávy „Antivirus“ seznat, že vůlí žalobkyně bylo zaslat vyúčtování. V datové zprávě s tímto předmětem mohla žalobkyně zasílat jakoukoli dokumentaci související s tímto programem.

[5] Městský soud žalobu žalobkyně v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Měl za to, že pouhá skutečnost, že v předmětu datové zprávy bylo uvedeno „Antivirus“, tedy označení dotačního programu, bez dalšího neznamená, že žalobkyně projevila vůli odeslat Úřadu práce vyúčtování mezd. Soud souhlasil se žalovaným, že pod tímto označením mohla žalobkyně zasílat libovolnou dokumentaci, případně komunikovat s Úřadem práce ohledně otázek spojených s veřejnoprávní smlouvou v širším slova smyslu.

[6] Městský soud dodal, že Úřad práce nebyl povinen (ani oprávněn) dedukovat, že na straně žalobkyně došlo k pochybení při vkládání přílohy datové zprávy. K postupu, kdy by se prostřednictvím výzvy měla zjišťovat (skutečná) vůle žalobkyně, nezavazuje Úřad práce ani čl. IV odst. 4 věta čtvrtá veřejnoprávní smlouvy. Ze znění tohoto článku veřejnoprávní smlouvy je nepochybné, že se uplatní, pokud zaměstnavatel Úřadu práce doručí výkaz, který vykazuje nedostatky, jež je třeba vysvětlit či napravit. V posuzované věci však nebyl k datové zprávě přiložen žádný výkaz, a proto bylo z logiky věci vyloučeno, aby Úřad práce vyzýval žalobkyni k odstranění vad neexistujícího dokumentu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření účastníků

[7] Žalobkyně (stěžovatelka) se proti rozsudku městského soudu bránila kasační stížností. V ní namítala nezákonnost rozsudku městského soudu, který měl naopak správní rozhodnutí zrušit pro vady řízení. Dle stěžovatelky po obdržení datové zprávy ze dne 23. 12. 2020 s předmětem Antivirus bylo povinností Úřadu práce vyzvat stěžovatelku k opravě vad podání dle § 37 odst. 3 správního řádu. Pokud tak neučinil, jednal v rozporu se zásadami dobré správy. Zároveň Úřad práce porušil čl. IV odst. 4 veřejnoprávní smlouvy, podle kterého měl také stěžovatelku vyzvat k odstranění vad jejího podání.

[8] Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl. Měl za to, že rozsudek městského soudu je správný a netrpí žádnou vadou.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že městský soud nastolenou právní otázku posoudil správně. Kasační stížnost je nedůvodná.

pokračování

[10] Podle § 37 odst. 1 správního řádu podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Podle odstavce 2 z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Podle odstavce 3 poté nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

[11] Městský soud předně správně poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, že posuzování podání podle obsahu neznamená, že by správní orgán měl oprávnění nebo dokonce povinnost bez dalšího podsouvat účastníkovi řízení tvrzení, námitky, návrhy nebo argumenty, které jeho podání vůbec neobsahuje (rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2013, čj. 4 As 141/2013-28).

[12] Podání stěžovatelky ze dne 23. 12. 2020 byla datová zpráva s předmětem „Antivirus“, avšak bez jakéhokoli obsahu či doprovodného textu. Pouze k ní byla přiložena irelevantní příloha. Ta se sice týkala programu Antivirus, pro Úřad práce z ní však nic nevyplývalo. Úřad práce tak mohl důvodně předpokládat, že stěžovatelka mu pouze oznamuje, že ministryně zamítla její žádost týkající se prominutí zmeškání lhůty ohledně zaslání výkazu za měsíc červen 2020.

[13] Povinnost správního orgánu vydat výzvu dle § 37 odst. 3 správního řádu vzniká pouze tehdy, má-li správní orgán pochybnosti či nejasnosti ohledně záměru podatele, či podání má jiné specifické vady. V tomto případě podání stěžovatelky žádné vady nemělo. Stěžovatelka pouze zaslala Úřadu práce dopis ministryně, který obdržela. Záměr stěžovatelky zaslat vyúčtování z něj zjistit nešlo. Z datové zprávy s obecným předmětem „Antivirus“, ke kterému byl přiložen dopis ministryně týkající se programu Antivirus Úřadu práce nemohla být zřejmá vůle stěžovatelky zaslat mu vyúčtování. Ve vztahu k zaslání vyúčtování šlo o absolutně neurčité podání. Taková absolutní neurčitost má za následek, že se nejedná o podání, které by mohlo dát vznik povinnosti vydat výzvu k odstranění vad podání. Správní orgán nemůže zcela spekulovat a dovozovat, že podatel podáním chtěl patrně něco jiného, než z podání vyplývá.

[14] Nic nelze usuzovat ani z toho, že vyúčtování za předchozí měsíce stěžovatelka vždy podávala shodnou datovou zprávu, tedy bez přesnějšího označení, pouze s předmětem „Antivirus“. Z toho totiž nijak nevyplývá, že každá zpráva s předmětem „Antivirus“ musí nutně obsahovat vyúčtování za konkrétní měsíc. Jde k tíži stěžovatelky, že datové zprávy posílá s takto velmi obecným předmětem. Situace by byla jiná, kdyby datová zpráva obsahovala konkrétní předmět zmiňující vyúčtování, nebo přílohu, ve které by stěžovatelka oznamovala, že zasílá vyúčtování za měsíc listopad. Pokud by taková zpráva správnou přílohu s vyúčtováním neobsahovala, bylo by na místě, aby správní orgán stěžovatelku vyzval k nápravě. Úmysl stěžovatelky by byl totiž zřejmý. To na rozdíl od nynější situace, kdy úmysl stěžovatelky zaslat vyúčtování, z jejího podání ze dne 23. 12. 2020 seznat v žádném případě nešlo. Nejvyšší správní soud se proto ani nedomnívá, že by Úřad práce porušil zásady dobré správy. Jeho jednání nebylo svévolné, účelové či jinak vadné.

[15] Situace žalobkyně není ani srovnatelná s blanketními podáními. U blanketních podání je zřejmý úmysl účastníka učinit konkrétní podání. Podání pouze neobsahuje

důvody, pro které toto podání (odvolání, žalobu apod.) činí. Z podání stěžovatelky ze dne 23. 12. 2020 žádnou vůli stěžovatelky zaslat Úřadu práce vyúčtování seznat nelze.

[16] Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem i v tom, že ze znění čl. IV odst. 4 veřejnoprávní smlouvy je nepochybné, že se uplatní v těch situacích, kdy zaměstnavatel Úřadu práce doručí výkaz, který vykazuje nedostatky, jež je třeba vysvětlit či napravit. Podle tohoto ustanovení dohody „*v případě vzniku důvodných pochybností o správnosti údajů uvedených zaměstnavatelem ve výkazu se smluvní strany dohodly, že Úřad práce neprodleně písemně vyzve zaměstnavatele k podání vysvětlení anebo provedení nápravy*“. V posuzované věci však nebyl k datové zprávě přiložen žádný výkaz. Proto bylo vyloučeno, aby Úřad práce vyzýval žalobkyni k odstranění vad neexistujícího dokumentu.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední soudního řádu správního).

[18] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 soudního řádu správního. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. ledna 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu